

Frigörelse

Frigörelse från allt förtryck

Vi möter ständigt nya frågor socialisterna fortlöpande måste orientera sig kring. Socialistiska Partiets 26:e kongress antog ett generellt ställningstagande av mer principiell typ kring så kallad "identitetspolitik", klasspolitik och intersektionalitet:

I vänstersammanhang förs återkommande en vildvuxen debatt med anklagelser om "identitetspolitik" kontra klasspolitik och kring teoribildningar om intersektionalitet och normkritik.

Socialistiska Partiet vänder sig mot alla förtryckande system, ideologiska strukturer, ekonomiska, sociala och kulturella förhållanden som underordnar människor genom klass, kön, etnicitet, sexualitet eller annan mänsklig tillhörighet och identifikation av icke repressivt slag.

Att människor i upplevd gemenskap mot nedtryckande förhållanden, söker sig samman för att dela erfarenheter, inspirera och ge varandra självförtroende är positivt. Sådan så kallad "separatism", där kvinnor, utsatta minoriteter och andra hämtar kraft tillsammans mot förtryck och orättvisor är ofta nödvändigt. Vi socialister respekterar och solidariserar oss med sådana samlingar som led i vår övergripande gemensamma kamp mot kapitalismen.

Den socialistiska arbetarrörelsen verkar för att arbetarklassens kamp blir till en bräsch för alla förtryckta. På så sätt kan det socialistiska projektet vinna allierade bland alla samhällets maktlösa.

På teoretisk nivå kan så kallade intersektionella perspektiv bidra till ökad förståelse både av den moderna arbetarklassens sammansättning och hur olika undertryckande maktordningar skär igenom klassamhället. Detsamma gäller normkritiska infallsvinklar på det kulturella området.

Men liksom alla idéer och kritiska förhållningssätt kan även dessa slätas ut, ges olika innehåll eller dogmatiseras. I liberala sammanhang avlägsnas gärna klass ur intersektionell analys, vilken förvandlas till harmlös eller utsiktslös jakt på relationer i all mänsklig samlevnad. Istället för att riktas mot kapitalismens och patriarkala ordningars borgerliga värdesystem kan då "normkritik" reduceras till allmän fördomsfrihet och separatism till sekterism.

Den viktiga frågan om utsatta grupperns rätt att representera sig själva i offentligheten och andra sammanhang handlar för socialister inte om att tysta eller nonchalera andra, utan om att berika erfarenheter och perspektiv för den gemensamma kampen mot förtryck.

Istället för att vända ryggen åt olika grupperns försök att formulera sig och söka styrka tillsammans liksom att genomskåda och kritisera överordnade kapitalistiska normsystem välkomnar socialister all frigörande strävan och söker förena den med arbetarrörelsens övergripande målsättningar och kamp. Vi undviker själva att låsa fast oss vid teoretiska definitioner och akademiska begrepp utan riktar oss till arbetarklassens breda grupper på det språk de flesta förstår.